

๔๙. คือความเรียบง่าย...ภายใน

ครูสอนภาษาท่านหนึ่ง กล่าวว่า
การเรียนรู้ภาษาต้องง่าย ๆ ตรงไปตรงมา
เพราะว่า ภาษาหรือประโยคของคำพูด
ไม่ได้เริ่มต้นมาจาก นักปราชญ์ บัณฑิต
หรือบัณฑิตสวรรค์ แต่เริ่มต้นจากชาวบ้านธรรมดา
คือ มีประธาน มีกิจกริยา แล้วก็มีกรรม
ท่านก็ยกตัวอย่างว่า เช่น ฉันกินข้าว
และหลังจากนั้นก็ให้ผูกประโยคกันให้ซับซ้อน
ให้ดูเลิศหลอกลวงสลับซับซ้อนขึ้นมา
แต่จริง ๆ ก็มีความหมายแค่ฉันกินข้าว

การปฏิบัติธรรมก็เช่นเดียวกัน
จริง ๆ แล้วมันเรียบง่ายสบาย เข้าถึงได้โดยไม่ยาก
ทำให้เหมือนโนเซนท์เหมือนเด็ก ๆ ง่าย ๆ
เดี๋ยวก็เข้าถึงได้ และสิ่งที่เป็นความลับ เหลือเชื่อ
เช่น นรก สวรรค์ นิพพาน
ก็จะถูกเปิดเผยออกมา สว่าง กระฉ่าง
เหมือนเราชักม่านแห่งความมืดในยามรัตติกาล

อย่าไปรักอะไรเลย

ให้แสงสว่างแห่งดวงอาทิตย์
ได้โคจรทำความสว่างแก่โลก
ก็ง่าย ๆ แค่นั้นเอง

๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒